

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Jaroslava Lobotkováou Lobotkovou ve věci žalobce: **OSA - Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s.**, IČ 63839997 se sídlem Čs. armády 20, Praha 6, zast. Mgr. Martinem Michalicou, advokátem se sídlem Klimentská 1746/52, Praha 1, proti žalované: **Amber Hotels, s.r.o.**, IČ 64824764 se sídlem Milevská 1695/7, Praha 4, zast. Mgr. Petrou Spourovou, bytem Faltysova 1453/3, Praha 5, jako obecným zmocněncem, **o zaplacení částky 68.435,- Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

- I. Žaloba, podle které je žalovaný povinen zaplatit žalobci 68.435,- Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 7,5% p. a. od 20. 10. 2012 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku,**

s e z a m í t á.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou 9.5.2014 se žalobce domáhal zaplacení sporné částky s tím, že na základě rozhodnutí Ministerstva kultury z 28.2.2001 a smluv o zastupování autorských majetkových práv uzavřených s českými autory a zahraničními hudebními ochrannými organizacemi má oprávnění udělovat souhlas k užití hudebních děl s textem či bez textu při jejich nedivadelním provozování a přenosu nebo ze zvukového či zvukově obrazového záznamu a při provozování rozhlasového či televizního vysílání, dále je oprávněn sjednávat a

vybírat autorské odměny a domáhat se vydání bezdůvodného obohacení, pokud díla byla užita neoprávněně. Žalovaná pak užila chráněná autorská díla ve čtyřech provozovnách, a to v období od 1.4.2012 do 31.10.2012 prostřednictvím jednoho TV (zvukově obrazový přístroj s televizním vysíláním), umístěným ve veřejně přístupných prostorech, a ve stejném období prostřednictvím technických zařízení, umístěných na pokojích vše v hotelu Amber Konopiště, tedy konkrétně 46krát TV (zvukově obrazový přístroj s TV vysíláním). Dále v období od 1.1.2012 do 31.12.2012 1x rádio (zvukový přístroj včetně dvou reproduktorů) umístěným ve veřejně přístupných prostorech Amber hotelu Vavřinec a prostřednictvím technických zařízení umístěných na pokojích téhož hotelu, konkrétně 33krát TV včetně R (zvukově obrazový přístroj s TV a R vysíláním) a totéž ve veřejně přístupných prostorech Amber hotelu Anna ve stejném období a 50krát TV včetně R na pokojích tohoto hotelu a ve stejném období ve veřejně přístupných prostorách 1x TV a 1x rádio a na pokojích téhož hotelu 77krát TV včetně R. Žalovaná sice sepsala dne 10.5.2012 žádosti o svolení k provozování děl, návrh licenční smlouvy žalobce ze dne 20.7.2012 ale nepřijala, provozovala tedy bez oprávnění autorská díla, proto žalobce má právo se domáhat podle § 40 odst. 4 autorského zákona vydání bezdůvodného obohacení ve výši dvojnásobku odměny , která by byla za získání souhlasu k užití děl obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem. Obvyklá autorská odměna za tato provozování by činila podle sazebníků R a U včetně DPH částku 92.179,- Kč. Žalobce se rozhodl požadovat pouze jednonásobek, tedy obvyklou odměnu. Dne 19.10.2012 žalovaná částečně uhradila dlužnou částku platbou ve výši 23.704,- Kč, zbývající část autorské odměny zůstala neuhrazená, proto se touto žalobou domáhá zaplacení částky ve výši 68.435,- Kč s příslušenstvím.

Žalovaná učinila nesporným, že ve všech čtyřech ubytovacích zařízeních provozovala chráněná autorská díla v rozhodném období a v tomto rozsahu rovněž podala žádost o uzavření licenční smlouvy. Žalobce však zaslal žalované návrh licenční smlouvy s datem 20.7.2012, na to žalovaná odpověděla dopisem ze dne 22.10.2012, kde vyjádřila nesouhlas se způsobem vyčíslení licenčních poplatků i s právním odůvodněním takového stanoviska, požádala o jednání o návrhu licenční smlouvy s vyčíslením poplatků ve vazbě na skutečnou obsazenost hotelu a na fakt, že hotely jsou v dlouhodobé ztrátě, vypočetla také částku, která by dle jejího názoru měla odpovídat platné právní úpravě a zohledňuje tak obsazenost jednotlivých pokojů hosty, vyčíslila skutečnou výši poplatků, které by měla platit, ale pouze v rozsahu za televizní přijímače, neboť nevlastní žádný přijímač rádiového signálu a starší televizní přijímače nemají možnost příjmu rádiového signálu. Zaplatila tak za hotel Konopiště při obsazenosti 12,65% částku 3.608,- Kč včetně DPH za užívání 46 televizních přijímačů na pokojích a jednoho přístroje ve veřejných prostorech za období od 1.4.2012 do 31.10.2012. V hotelu Vavřinec při obsazenosti 26,97% částku 5.700,- Kč včetně DPH za užívání 33 televizních přijímačů na pokojích a jednoho přístroje ve veřejných prostorech za období celého kalendářního roku 2012. Za hotel Anna při obsazenosti 13,61% částku 4.682,- Kč včetně DPH za užívání 50 televizních přijímačů na pokojích a jednoho přístroje ve veřejných prostorech také za období celého roku 2012 a v hotelu Babor při obsazenosti 13,32% částku 9.714,- Kč včetně DPH za užívání 77 televizních přijímačů na pokojích a jednoho přístroje ve veřejných prostorech, opět za období roku 2012. V součtu částku 23.704,- Kč uhradila žalobci platbou ze dne 19.10.2012. Celkově pak namítala, že jednak provozováním rozhlasového či televizního vysílání je výhradně zpřístupňování díla vysílaného rozhlasem či televizí pomocí přístroje technicky způsobilého k příjmu rozhlasového či televizního vysílání ubytovaným v rámci poskytování služeb spojených s ubytováním. Pokud jsou přístroje umístěny v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami, autorům pak přísluší odměna, která v úhrnu za všechny kolektivní správce nesmí přesáhnout 50% výše poplatku za jeden přístroj stanovenou zvláštním zákonem. Pouhá fyzická existence přístroje nenaplňuje

definici zpřístupňování díla a v případě, kdy hotelový pokoj není obýván, nemůže dojít k zpřístupňování díla v rámci ubytovacích služeb. Byla vydána již řada rozsudků, z nichž vyplývá, že poplatky nelze vybírat za přístroje umístěné v neobsazených pokojích.

Soud provedl důkaz smlouvou o pověření zastupováním při výkonu kolektivně spravovaného práva na provozování televizního vysílání včetně dodatku, předžalobní výzvou, přílohami k návrhu smlouvy, sazebníky žalobce, výpisem z obchodního rejstříku pro žalovanou, žádostmi o uzavření smlouvy, přípisy žalované adresovanými žalobci, výpisem z běžného účtu žalované, výpisy z hotelového systému HORES pro všechna čtyři ubytovací zařízení, předávacími protokoly k montáži antén ve všech čtyřech zařízeních, výsledkem svědka Antonína S., který byl v rozhodné době ředitelem žalované, hlášeními cizinecké policii za rok 2012 za hotel Anna a hotel Bavor a tabulkami počtu osob a nocí za oba tyto hotely a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle §40 odst. 4 zák.č. 121/2000 Sb. právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.

Z žádostí žalované, adresované žalobci s návrhem na uzavření licenční smlouvy soud zjistil, že pro rok 2012 žalovaná označuje pouze počet televizních přístrojů v jednotlivých ubytovacích zařízeních, rozhlasové přístroje ve veřejných prostorách označuje pouze v jednom případě, a to v hotelu Anna. Z předávacích protokolů společné antény soud zcela jednoznačně zjistil podle seznamu televizních programů, že v předmětných zařízeních byl v rozhodném období možný pouze příjem televizních programů, nikoliv rozhlasového vysílání. Žádný jiný důkaz, který by svědčil o tom, že v zařízeních žalované byly rozhlasové přijímače, předložen soudu nebyl, žalobce v tomto směru nic nenavrhoval.

Co se týče námitky žalované ohledně obsazenosti jednotlivých hotelových zařízení, pak se soud ztotožňuje s tím, že pojmově nejde a nemůže jít o sdělování veřejnosti, pokud v pokoji není nikdo ubytován, sama o sobě soukromá povaha pokojů hotelového zařízení sice nebrání tomu, aby v nich k uskutečňování sdělování díla prostřednictvím televizních přijímačů představovalo sdělování veřejnosti ve smyslu článku III odst. 1 Směrnice evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES, resp. § 23 autorského zákona, ale brání tomu, aby se o užívání vůbec jednalo, pokud pokoj není obsazený. Proto námitka žalované ohledně zohlednění obsazenosti jednotlivých hotelových pokojů je naprosto reálná. Co se týče výše obsazenosti, žalovaná v tomto směru nabídla výpis z ubytovací knihy jednotlivých zařízení, jedná se o výpisy z hotelového systému HORES, protože kniha ubytovaných hostů se v zařízeních žalované dělá pouze elektronicky. Podle statistického indexu za období kalendářního roku 2012 pak byla doložena procentuelní obsazenost v jednotlivých hotelových zařízeních.

Svědka Antonína S. jednoznačně potvrdil, že on sám sice jednotlivé hosty nezapisoval, na to měl personál, pokud by někdo nějakou svou povinnost v tomto směru porušil, dostal by hodinovou výpověď. Potvrdil, že i na evidenci hostů byl počítačový program, potvrdil v tomto směru obecně pravdivost formulářů s tím, že se takovéto formuláře generovaly právě

na základě počítačového programu a podle údajů tam obsažených se posílala i další hlášení, včetně na cizineckou policii.

Z doložených šanonů ohledně hlášení na cizineckou policii v případě dvou hotelů pak soud porovnáním počtu ubytovaných cizinců zjistil, že údaje počtu hlášených hostů pod položkou „ostatní“ souhlasí s počtem hlášených cizinců na cizineckou policii.

Na základě shora uvedeného má tak soud za prokázané sice jen v případě dvou hotelů, ale s pravděpodobností hraničící s jistotou, že obsazenost jednotlivých pokojů souhlasí. Souhlasí ve dvou hotelích údaje hlášení na cizineckou policii s počtem „ostatních“, tedy nikoliv tuzemců, hlášených hostů. Soud nemá naprosto žádný důvod pochybovat, že by ostatní údaje byly jakýmkoliv způsobem zkreslené. Částka 23.704,- Kč, kterou žalovaná zaplatila 19.10.2012 žalobci, tedy ještě před podáním žaloby, je tedy plně postačující, odpovídá vypočtené obsazenosti jednotlivých hotelů v rozhodném období, odpovídá sazebníkům žalobce ve snížené sazbě, což je obvyklá odměna, že se jedná o výpočet správný, prokazují hlášení na cizineckou policii a indexy obsazenosti hotelových pokojů ve dvou zařízeních žalované, týkající se počtu cizinců, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. výkladem a contrario, neboť žalované v řízení žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 21 září 2016

JUDr. Jaroslava Lobotková, v.r.
soudce

Za správnost:
Prokopičová